

kommet i Pleje hos den højtærede Landbrugsminister, har jeg saare faa politiske Meningsfæller, men det er for saa vidt ikke disse Nævns Skæbne — Brødkornsadministrationen, Kornudvalget, Majsnevnet og Centralkontoret, jeg tror ikke, der er andre, den højtærede Minister har overtaget —, men det er de Forholds Ordning, som disse Nævn og Udvalg er Udtryk for, der interesserer mig, og derfor har jeg spurgt om Kornloven og Kornlovens Principper og om Foderstofindsørelsens Ordning og dens Principper. Herom har vi endnu kun faaet meget uklar Besked. Vi har faaet meget krasse Udtalelser af den højtærede Landbrugsministers Opfattelse af disse Spørgsmaal, men nogen Vejledning om, hvilken Vej han vil gaa, om han øjeblikkelig vil realisere sine Teorier, eller om han vil skabe Ordninger og da paa Grundlag af hvilke Principper, ved vi intet. Da alle gaar ud fra, at vi meget snart skal have Valg, vil det Ønske, som er fremsat i et Blad, som er en stor Beundrer af den højtærede Landbrugsminister, „Landmandstidende“ . . . (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Nej!) — den højtærede Landbrugsminister ved jo, i hvor høj Grad han beundres i det Blad —, det Haab, man der har udtalt, om inden Valget at faa at vide, hvorledes Kornordningens Principper vil blive, ikke gaa i Opfyldelse. Man ved slet intet som helst om, hvilke Planer i saa Henseende Regeringen har. Ej heller ved vi noget som helst om Foderstofindsørelsen, andet end, at den højtærede Landbrugsminister mener, at det nuværende Centralkontor har været til Skade — uden at han paa nogen Maade kan belægge det med en eneste Kendsgerning, medens jeg har fremlagt en Række Kendsgerninger, som beviser, hvad det økonomisk har betydet til Gavn for det danske Landbrug —, og at han ønsker, at dette Centralkontor ikke skal fortsætte. En Foderstofordning mener han alligevel bliver nødvendig, og en Skibsfartsordning — men blot af en anden Art — maa ogsaa komme. Men hvilken Art — derom erfarer vi intet som helst. Det vilde være særdeles ønskeligt, om man havde vidst noget mere, end at vi faar ganske glimrende Nyordninger.

Der var en enkelt Bemærkning af den højtærede Landbrugsminister, som jeg endnu vil opholde mig ved. Det var om Betydningen af Skibsfartens Bidrag. Han sagde, at hvis Skibsfartens Bidrag — som betyder, at Majsene kan sælges til Forbrugerne billigere end ellers — dog kun

bruges til en Produktion, som vi ikke kan faa tilstrækkelig Betaling for i det Land, der køber den, og altsaa Produktionen nærmest sker til Benefice for dette andet Land, saa er der ikke meget vundet ved det hele. Det er rigtigt. Men det er jo et uhyre pessimistisk Billede, den højtærede Landbrugsminister her giver af hele den Produktion, som det nu er hans Skæbne at varetage. Det, den højtærede Landbrugsminister opruller, og som i Virkeligheden ogsaa var det Indtryk, Forpagter Sonne kom hjem med fra London, er dette, at Landbrugets Produktion kan ikke blive lønnende, i alt Fald ikke Flæskeproduktionen; for den er der slet intet Haab. Det er meget pessimistisk. Alle de Landbrugere, som har troet, at den nye Regerings Tiltræden vilde betyde, at nu vilde det gaa fremad, og at den vilde blive til stor Fornøjelse for dem, de vil virkelig med Forbavelse høre, at den nye Regerings Landbrugsminister giver Udtryk for saa pessimistiske Anskuelser. Og dette sker paa et Tidspunkt, hvor vi har faaet en Regering, som er saa velset i England som den nuværende. Nu maatte vi da haabe, at der virkelig kunde blive Ørenlyd i England for det danske Landbrugs Kaar og for Nødvendigheden af en ordentlig Betaling for dets Produktion. Jeg haaber, som sagt, at den højtærede Landbrugsminister maa have Held i sine Bestræbelser, og at hans Pessimisme ikke bebuder en sørgelig Virkelighed.

Den højtærede Landbrugsminister talte om Centralkontoret og nævnte der, at den Fortjeneste paa 6—7 Mill. Kr., som det havde pr. 1. April, var betalt af Forbrugerne. Det kan ikke nytte noget at gentage det. Jeg skal blot henvise til mine tidligere Udtalelser, at det er den højtærede Landbrugsministers Opposition mod hele Ordningen, som har fremkaldt det Resultat, og at det er et af ham ønsket Resultat. Men naar den højtærede Landbrugsminister nu ser paa dette Resultat af sin Virksomhed og beklager det, vil jeg dog give ham den Trøst, at hvis Centralkontoret har tjent 6—7 Mill. Kr. til Staten, saa vilde uden Centralkontoret Landbruget ikke have betalt 6—7 Mill. Kr. Overpris til Staten, men saa vilde det have betalt 20—30 Mill. Kr. Overpris til Handelen og en 40—50 Mill. Kr. Overpris til Skibsfarten. Dette maa forsoner den højtærede Landbrugsminister med det, der er hans egentlige Barn, de 6 Mill. Kr. Indtægt.